

Budapestre vonatkozó ujságcikke

Osztályozás

636

Szerző:

Cím: *Betyár, Dallos, Dávid*

Hely

Idő

"1924"

Forrás:

Magyarország

Személy

3n

1924. 3. 15.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Ol)

Betyár, Dallos, Dávid...

4 „Karcst” modelt áll. — A szarvatlan kos és az „angol bajc”. — Bikák, tehenek, sertések, juhok, szárnycsapatok — búzaparitáson. — Állattállományunk elérte a békebeli szintet

Szombaton nyílik meg a tenyészállat-vásár

(A Magyarország tudóstírójától.) A piros hátú vásári épületek ormárolt zászlók integetnek. Belekap a szél a trikolórba, megingatja a hosszú zsinórra aggatott apró lobogócskák pompázó ívét. Fehérre meszelt házak előtt már a kora reggeli órákban sűrűnek-forognak az emberek. A Pongrácz út szélén a szekerek dübörögnek be a vásártérre, itt egy számtógép pöfög lomhán előre, amott vetőgépek vízszelnek, a magyar gépipar is szerepelni fog a holnap kezdődő tenyészállat-vásáron.

Egymás mellett fekszenek a széles hátú istállók. Egy épület négy-négy rekeszből áll. Az ajtókon felírás fogadja az érkezőt: *amíg az állatokat bírálják, nem szabad az istállóban tartózkodni senkinek.* Ma a vásár előtti huszonnégy órában még szabadon járhatnak, kelhetnek mindenütt. Állatok párázó melegje csap arcomba, amikor belépek az első ajtón és a következő pillanatban gyönyörű, kedves, imponálóan szép kép ötlök a szembe. *Itt van Csonka-Magyarország ősgerejének, szegénységévében is nagy-nagy gazdagságának meglevenedése.* Itt van az Alföld szilaj bikája, a somogyi lanka cifra, szívet kicsatoló húsú szarvas állatja. Itt van sok színben, sok formában, a gondos ápolás adta erőteljességben, a gulya leghatalmasabb bőrdülő bikája, a juhnyájából a legirómbább kos, a legvadabb sertéshím ... mindenből a legszebb, a legjobb, a legegészségesebb ... Vírágzó állattenyésztésünk ünnepén idejött a falu népe. Künn kézzubonyos, füstös munkások rendezgetik a gépszörnyetegeket, benn az istállóban kifent bajuszú, döngő léptű magyarok rakosgatják a személt a jászolba. Szemük simogatja az állatokat, szeretet-

tel ölelgeti a jászolba, a másik földre hajtja a fejét és beleszuszog a szalmába. Gyönyörű szürke bika zörgeti láncát mingyárt a sor elején, Pötyke a neve. Az Alföld végtelen rónáján bőrdülte örömet még tegnapelőtt. Most itt, erős láncokat rázva szél, izmos nyakán. Valami örök félelem, nyugtalanság, harag lobog pislogásában. Furesz peki az elvesztett szabadság:

— *Hatan húztuk be a vasuti kocsiba,* — mondja az ápolója — *nem akart engedelmeskedni. Igen mérges állat ... No Pötyke ... ne félj, Pötyke ... Úgy-e ismered, Pötyke ...?*

Odébb vannak a tehenek. Ezek nyugodtan rágnak az eléjük rakott szénát. Egy másik hatalmas bikának szarvain rézgombok fénylenek. (Valahogyan kárt ne tegyen a másikban.) Javarást uradalmak tulajdonai az állatok. *Kisújszállás az egyetlen község, amely képviselteti magát. Büszkén is vágja ki egy feketebajuszos kisgazda:*

— *Ezek, kérem, a kisújszállási közbirtokosság tulajdonát képezik ...*

A másik istállóban bronzderes tehenek és bivalyok vannak együtt. Ferenc bajor herceg sárvári uradalma gyönyörű példányokat hozott fel.

A bronzderes tehenészet nagyon érdekes. Ezek a szelid tekintetű barnaszőrű állatok adják a legtöbb és a legjobb tejhasznot, amíg fiatalok. Öregségükre azonban annyira megvadulnak, hogy a legveszedelmesebb állatokká válnak. Csupa nyugalom, türelem, engedelmesség a bivalyok fekete csoportja. Az igazságos örögi ábrázatú barmai előrenyújtott fejjel lomhászkodnak. A jászol előtt táblácskákra van írva a nevük: *Betyár, Dallos, Dávid, Buczkó, Dézi ...* csupa érdekes, becéző név, a falu népe állatszeretetének egy-egy kedves, bűbájosan kacagtató megnyilatkozása.

Szimmenthali tehenek vannak másutt. Cifrák. Barna, vörösbehajló, fekete, fehér színek tarkállanak itt. Van közöttük egy 15 mázsás bika. Lomha, hatalmas, ijesztő, mint valami őskori szörnyeteg. A magyar piros-tarka bikák egyik csoportjánál papírlapokon az állatok *»családfáját«* is olvashatjuk. Bizony a *Bimbó* 1912-re vezetheti vissza nemes családjának ágait ... Érdekes, hogy szembenézően sok somogyi gazdaság szerepel a tenyészállat-vásáron. Érdekesek a somogyi állatok nevei is. *»Petúr«, »Vezér« ...* olvasható a táblákon. *(Ez a gulyás biztos nagy el-lensége lehet a ráckoknak ...)*

Külön épületet kaptak a sertések és a juhok. Az egyik rekeszben hatalmas kan szuszog. Vörös, tisztaszőrű állat. Mogorván rőfög vissza, amikor próbálom felkelteni, hogy *»modell álljon«* a rajzolóhoz. Kényelmetlen, szinte siránkozó visítással fúrja orrát a homokba, de aztán feláll, azaz alig tud megállni a lábán. Kiabálni kell a *»Karcst«*, amíg karcú testét lerajzolom, nagyokat szuszog, morog, aztán újra beledől a homokba. Rövid orrát felhúzza, kivillan a fehér fogsora, és a következő

pillanatban — porfelhő kerekedik. Karsesi dühödtt rőfögéssel túrja a földet, mint ha csak azt mondaná: »Hagyjatok békében...«

Cornwall-sertések, mangalicák, fekete és barna göndörszörű disznók ezer faját látjuk. Kis malacok pihennek édes álmokban sok helyütt, nem riadnak fel egy-egy kan rekedt visitására sem. Sok rekesz van tele birkával. Csaváros szarvú kosok, báránycák bámulnak ki a kerítésből. *Igen sok szarvatlan kos is van.*

— Tetszik tudni — mondja az egyik jóízű juhász — *ez most a divat.* Ippen ollan, mint az »angolbajca«. Akinek hosszú bajca van, az is levágati rövidebbre. Most a szarvatlan kos a divatos...

Egy harmadik épületben vannak a szárnyasok. Az ajtóban egy kipirult arcú ápoló idegesen kiabál:

— *Rettenetes. Egész éjjel, egész nap kukorékolnak. Megsiketül az ember...*

Valóban. Éktelen lárma rohog az épületben. Kakasok kukorékolnak, tyúkok pityeregnek, hápog a kacsza, pukkad a pulyka. Fűlsiketítő koncert. Egymásfelé kiabál a kendermagos kakas, a fehértarajos (egyik-egyik már egészen belerekedt a folytonos kukorékolásba). Van itt minden fajtából. *Orpington* tyúk, sárga- és fehérszínű kakas, *emdeni* lúd, *pekingi* kacsza, *bronzpulyka*, mexikói pulyka, *indiai* futó kacsza. Lärmáznak, sívítanak. Amott két kakas a rácson keresztül is veszekszik. Felborzolt tollal csipkedik, vagdossák egymást... No, mert a kakas itt is csak kakas és a párbajmánia itt is az, ami ellen hiába — interpellálna akárki...

A vásártérre egymásután érkeznek az érdekeltek. Jól táplált, jól öltözött gazdák, intézők. Hangosak, vagy esendések, amikor nagy szakértelemmel szemlélik végig a kiállítást. Benn a vásárirodában a hivatalnokok egész serege várja a holnapi nagy munkát. Mert dolog az lesz elég. *Konkoly-*

Thege titkár a következőket mondja a vásárról: — Egy-két kiállító kivételével mindenki megjelent a vásáron. Erdemleges véleményt még nem le-

het monlani, de már is megállapítható, hogy *szembetűnő javulás mutatkozik az állatállományban*, úgyhogy a békebeli nívót már elértük. A vásárnak nem lesz ünnepélyes megnyitása. Igen sok külföldi vevő és érdeklődő érkezett. Különösen *Ausztriából*, *Csehországból* és *Jugoszláviából*. Az árak? Egyszerűsége árát nem lehet még mondani. Egy tisztavérű simmenthali bikáért 70—120 métermázsza búzát kérnek. Nem kimondott fajállatok ára 50—60 mázsza búza. Sertésekért 10—20 mázsza búzát kérnek. Hogy a vásárlók milyen árakat adnak, azt még nem tudjuk.

A kiállítást szombaton nyitják meg a közönség számára és három napig tart. Vasárnap megnézi a vásárt *Horthy* Miklós kormányzó, a miniszterelnök és sok előkelőség. Csonka-Magyarország mezőgazdasága valóban érdemes a megtekintésre. Gyönyörködtet, erőt ad, bizalmat ad. Mert minden az öserőből fakadt itt: *a földből...*